

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **A.K.G.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 2 sierpnia 2017 r.,

zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego

Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 lipca 2017 r., sygn. V WKK (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia, wniesionej przez skazanego, kasacji od wyroku

Sądu Okręgowego w P. z dnia 15 lutego 2017 r., sygn. V Ka (...),

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

A.K.G. wyrokiem z dnia 1 czerwca 2016 r., sygn. II K (...), został uznany za winnego popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.p.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i skazany na karę roku pozbawienia wolności. Wyrok ten, po rozpoznaniu wniesionej przez oskarżonego apelacji, został utrzymany w mocy orzeczeniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 15 lutego 2017 r., sygn. V Ka (...).

Po otrzymaniu odpisu wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem skazany A.G. wniósł sporządzoną i podpisaną przez siebie kasację (k.292, tom II). Zarządzeniem z dnia 31 marca 2017 r. skazany został wezwany do przedłożenia kasacji sporządzonej przez adwokata lub radcę prawnego w terminie 30 dni od daty otrzymania przez skazanego odpisu wyroku z uzasadnieniem oraz pouczone skutkach nieuzupełnienia braku w oznaczonym terminie. Jednocześnie skazany został także pouczone o prawie złożenia wniosku o wyznaczeniu mu obrońcy z

urzędu celem ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji lub stwierdzenia braku podstaw do jej wniesienia. Odpis wskazanego zarządzenia skazany A.G. odebrał dnia 4 kwietnia 2017 r. (k.314, tom II). Po rozpoznaniu wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem sporządzenia i wniesienia kasacji, zarządzeniem z dnia 11 kwietnia 2017 r. wyznaczono skazanemu obrońcę w osobie adwokata K.L. (k.309, tom II), który złożył opinię o braku podstaw do sporządzenia kasacji (k.325-330, tom II). Zarządzeniem z dnia 15 maja 2017 r. (k.331, tom II) wezwano skazanego do usunięcia braku formalnego kasacji, przez sporządzenie jej i podpisanie przez adwokata wskazując termin, w którym brak powinien zostać usunięty, a także procesowe konsekwencje niesunięcia wskazanych braków. Odpis zarządzenia skazany odebrał dnia 24 maja 2017 r. (k.334, tom II). Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący V Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 lipca 2017 r., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia tak sporządzonej kasacji (k.343, tom II).

Skazany wniósł od tego zarządzenia „wniosek-zażalenie” twierdząc, że nie miał kontaktu z wyznaczonym obrońcą, który nie podołał sprawie i działał na jego niekorzyść (k.347, tom II).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora lub innego podmiotu szczególnego w nim wymienionego, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym. Z treści wskazanego przepisu wynika, więc tzw. przymus adwokacko-radcowski. Niedopełnienie tego obowiązku, o czym skazany A.G. został pouczony zarządzeniem dnia 15 maja 2017 r. (odpis zarządzenia odebrał dnia 24 maja 2017 r. – k.334, tom II), rodzi skutki zgodne z podjętą, przez Przewodniczącego V Wydziału Karnego Sądu Okręgowego, decyzją.

W związku z powyższym, skoro skazany A. G. nie usunął braku formalnego kasacji, zgodnie z dyspozycją art. 530 § 2 k.p.k., trafnie odmówiono jej przyjęcia. Z treści powołanego przepisu wynika bowiem, że prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia m.in. w okolicznościach, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k., tj. wówczas, gdy nie uzupełniono braku pisma w terminie.

Okoliczność, że wyznaczony z urzędu obrońca nie spełnił pokładanych w nim przez skazanego oczekiwań i nie wniósł kasacji, nie stanowi dostatecznej podstawy do uwzględnienia wniesionego zażalenia.

Kierując się powyższym orzeczono, jak na wstępie.